

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ(ซี ไอ อาร์ ซี)
ผลงานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาทีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Effect of Integrating Cooperative Learning to a Three - Minute Pause on
Reading Comprehension Ability of Primary Three Students

นภาพรณชาว่อง¹, รินรติ พรวิริยะสกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัชรวิเศษวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี จำนวน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำมาทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยก่อนเรียน โดยนำผลคะแนนจากการทดสอบมาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ละครความสามารถ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผลงานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบบันทึกภาคสนาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, วิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที, การอ่านจับใจความ

¹นักศึกษา ปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,
e-Mail : Phueng_1021@hotmail.com

²อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี,

Abstract

The purposes of this research were to: 1) Compare the effect of learning management model of integrating cooperative learning (CIRC) to a three-minute pause on students' success of Thai reading comprehension, and 2) Compare students' attitude towards the learning of Thai language through the integration of cooperative learning to a three-minute pause.

Samples obtained by means of cluster sampling were forty-four Primary three students of WatSrihakkhang School, Pathumthani Province. They were later equally placed into two groups of mixed ability students, an experimental and a control group. Pre-test was administered to test students' reading ability before the application of the integrated cooperative learning to a three-minute pause for the teaching of reading comprehension of Thai language. Research instruments comprised lesson plans, a test for Thai reading comprehension, a questionnaire asking for students' opinions towards the teaching method, and a field note. The statistical data were analyzed using mean, standard deviation and t-test.

The results indicated that 1) Thai reading comprehension scores of students from the experimental group were higher than those of the control group at the significant level of .05. 2) Students' level of satisfaction towards Thai language learning of the experimental group was higher than that of the control group at the significant level of .05.

Keywords : cooperative learning, a three-minute pause, reading comprehension ability

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งสำหรับชนชาติไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในบรรดาทักษะดังกล่าวนี้การอ่าน

นับว่าเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานทางภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้ และพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือ ในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพ อ่านแล้วจะต้องจับใจความและสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งการอ่านจับใจความมีความสำคัญ เป็นอย่างมากเนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ ทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านได้ ดังที่ (ศิริวรรณ เสนา, 2541) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน ถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่าน เพราะว่าถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจหรือไม่สามารถจับใจความสำคัญ จากเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านก็ไม่สามารถนำสาระความรู้ไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองได้ การอ่านนั้นถือเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านถือเป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ และเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถในการอ่าน จับใจความที่มีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา หากเริ่มต้นดี รากฐานการอ่านของเด็กก็จะดีตามไปด้วย (กรม วิชาการ, 2545)

แม้ว่าการอ่านและการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และกำหนดให้เป็นเนื้อหา ในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่องแล้วก็ตาม แต่พบว่าการอ่าน ก็ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งโดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา มีข้อมูลที่ชี้ชัดว่า การพัฒนา ทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพ ระดับชาติ (National Test : NT) ของประเทศในปีการศึกษา 2553 - 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.26, 51.60 และ 50.04 ตามลำดับ (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) และจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 เกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาของนักเรียนในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายบึงสามพัน อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน โดยแต่ละโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งไม่เป็นไปตามนโยบายการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้กำหนดไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2556)

ปัญหาสำคัญในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย คือ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ปัญหาดังกล่าวย่อมส่งผลต่อ การจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะการอ่านจับใจความ นักเรียนอ่านจับใจความไม่เป็นหรือจับใจความ ได้ไม่ถูกต้อง อ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สาเหตุอาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่เข้าใจหลักและวิธีการอ่าน จับใจความที่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความหรือสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

ซึ่งสาเหตุดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น (ธวัชรัตน์ พิทักษ์ศิลป์, อัญญา สีนสมศักดิ์, และนภัสสร สุศรีพ ผู้สอนวิชาภาษาไทย, สัมภาษณ์) สอดคล้องกับผลการสัมมนา เรื่องทางสู่ความสำเร็จในการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา โครงการเรารักภาษาไทยของ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) พบว่า ปัญหาสำคัญของการสอนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา คือ ปัญหาด้านการอ่านจับใจความ

จากการศึกษานวัตกรรมเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ พบว่าการจัดการเรียนรู้ แบบ ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจมาก ได้พัฒนาขึ้นโดย สลาวิน (Slavin), แมดเดน (Madden) และสตีเวนส์ (Stevens) ในปี 1987 รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวมีลักษณะเด่นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านและการเขียนทางภาษาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านเพื่อความเข้าใจอีกด้วย แล้วถ่ายทอดความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน ออกมาในรูปของการสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการฝึกทักษะการอ่านในรูปของกลุ่มสัมพันธ์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม เป็นการสร้างพลังในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวยังเป็นการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peerteaching) ผู้เรียนทุกคนได้รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีโอกาสเรียนรู้ กระบวนการกลุ่ม รู้จักการยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ (ทิตานา แคมมณี, 2553)

นอกจากนี้การช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การคิดไตร่ตรองซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางสมองในการประมวลผลความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ผสมผสานกับความรู้ใหม่ เพื่อไปใช้ในการค้นหาคำตอบจากสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการคิดไตร่ตรองถือว่ามีสำคัญต่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงนำวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที (Three - Minute Pause) ที่พัฒนาขึ้นโดย เรย์มอนด์จอนส์ (Raymond Jones) อ้างถึงใน(ทรงศรี สรณสถาพร และอัจฉราพร จันทศร, ออนไลน์) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีการจัดแบ่งเวลาให้ผู้เรียนได้หยุดคิด วิเคราะห์ และพิจารณาไตร่ตรองความคิดอย่างรอบคอบ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิมและเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ในการค้นหาคำตอบ วิธีดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ (กรมวิชาการ, 2545) ที่ระบุว่าสถานศึกษาควรพัฒนาการคิดไตร่ตรองให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพราะการคิดไตร่ตรองจะช่วยให้การคิดนั้นมีความรอบคอบ มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการคิดเชื่อมโยงกับการคิดลักษณะอื่นๆ เป็นการคิดที่ต้องการสร้างสรรค์ โดยครูต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถเชื่อมโยงความคิดที่เคยมีมาหรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันกับ

ประสบการณ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ ดังนั้นหากผู้เรียนได้ฝึกการคิดไตร่ตรองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา คิดหาสาเหตุ และสามารถหาแนวทางแก้ไขและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาจึงเกิดคำถามการวิจัยว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที จะได้ผลดีหรือไม่อย่างไร และในด้านใดบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย บึงสามพัน อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 จำนวน 10 โรงเรียน 10 ห้องเรียนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 275 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดศรีศรัคณางค์ อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 44 คนโดยมาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) แล้วนำมาทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยก่อนเรียน โดยนำผลคะแนนจากการทดสอบมาแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คณะความสามารถ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 22 คนกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 22 คน

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาประกอบด้วย 1) การอ่านจับใจความสำคัญจากข้อความ ซึ่งมีประโยคใจความสำคัญ อยู่ต้นย่อหน้า กลางย่อหน้า และท้ายย่อหน้า 2) การอ่านจับใจความจากนิทาน และ 3) การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง ซึ่งมีลักษณะการแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกลอนสี่ และเป็นเรื่องราว ที่เกี่ยวกับนิทานสั้นๆ

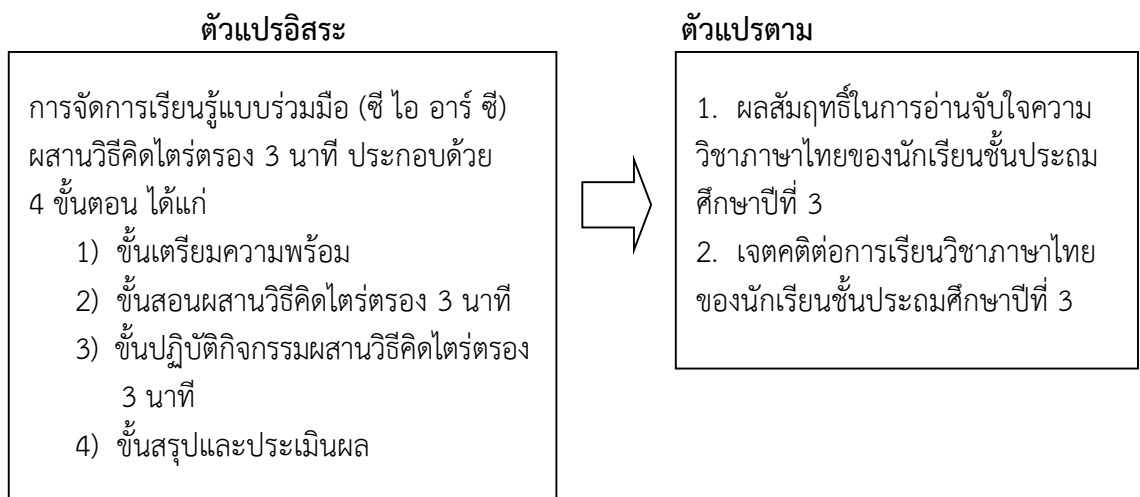
ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาระหว่างเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม 2557

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 1) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 2) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือในการทดลอง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 2 วิธี ได้แก่
 - 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที จำนวน 5 แผนๆ ละ 2 คาบๆ ละ 60 นาที
 - 2) แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผนๆ ละ 2 คาบๆ ละ 60 นาที
2. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิด ได้แก่
 - 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง ได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.50 - 0.64 มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24 - 0.62 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
 - 2) แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งมีรายการประเมินเกี่ยวกับด้านความรู้ ความรู้สึกและด้านพฤติกรรมจำนวน 20 ข้อ โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 0.79 และมีค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84
 - 3) แบบบันทึกภาคสนาม ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ตลอดการดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้น
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ โดยกลุ่มทดลองจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที และกลุ่มควบคุมจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย หลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง
4. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความและแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติในการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent) และข้อมูลจากแบบบันทึกภาคสนามใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดกระทำข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างของเครื่องมือทุกฉบับ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item - Objective Congruence : IOC)
2. สถิติพื้นฐาน
 - 1) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x})
 - 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. สถิติในการทดสอบสมมติฐาน
 - 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)
 - 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test Independent)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ซี ไอ อาร์ ซี) ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	22	25.18	2.40	3.02*	0.004
กลุ่มควบคุม	22	22.68	3.05		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.05$)

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	22	4.41	0.23	4.66*	0.000
กลุ่มควบคุม	22	4.06	0.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < 0.05$)

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยผลของการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมแสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อุมาพร ทศนุรักษ์, 2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRCกับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC หลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC หลังการทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ญาติา หอมเกษร, 2552) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาลา พานอังกาบ, 2550) ที่ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้

แบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พลศรี กิจเจลา, 2544) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครูผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จากผลการวิจัยแสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาทีทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยตรง มีการฝึกเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน เหมาะสมสำหรับที่จะใช้ฝึกเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ วัตถุประสงค์หลักของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก็คือการใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันโดยความสามารถ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การทำกิจกรรมร่วมกันเช่นนี้ทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า เพราะในกลุ่มต้องร่วมกันคิดและอธิบายโดยตลอดในทุกกิจกรรมที่กำหนดให้ฝึกและปฏิบัติ ดังที่ จอยซ์และเวล (Joyce & Weil 1986, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2545) ได้กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญาโดยเพื่อนในกลุ่มจะช่วยเหลือแนะนำกัน เนื่องจากผู้เรียนอยู่ในวัยเดียวกันจะสามารถสื่อสารและทำให้เข้าใจง่ายกว่าที่ครูสอน นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีการทดสอบเพื่อตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนในทุกแผนของการจัดการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะต้องคิดคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็จะได้รับรางวัลเป็นเครื่องหมายแห่งความสำเร็จของกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการเรียนของตนเองและพยายามที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ของตนเองให้มีคะแนนเพิ่มขึ้นซึ่งการเสริมแรงทางบวกโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดพื้นฐานด้านจิตวิทยาที่ว่าด้วยการเสริมแรงเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการจะเรียนมากขึ้นโดยเฉพาะการเสริมแรงทางบวก จึงเป็นไปตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner) เกี่ยวกับการเสริมแรงว่าการเสริมแรงทางบวกด้วยการให้รางวัลเป็นสิ่งที่ยอมรับพอใจจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น (Skinner, 1976 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552)

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระหว่างเรียน พบว่า จากแผนการจัดการเรียนรู้แรกๆ นักเรียนอาจจะยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยครูต้องคอยอธิบาย และเน้นให้เห็นความสำคัญของการทำงานกลุ่มที่สมาชิกทุกคนต้องให้ความร่วมมือกันในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ซึ่งจากการทดสอบย่อยครั้งที่ 1 กลุ่มที่ได้คะแนนน้อย เมื่อเห็นเพื่อนได้รับรางวัลจึงมีการปรับพฤติกรรมและตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานกลุ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้กลุ่มที่ได้รับรางวัลมากขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไปการให้รางวัลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนตามรูปแบบนี้ เพราะจะทำให้นักเรียนปฏิบัติตามตามวัตถุประสงค์อย่างมีเป้าหมาย แต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม ซึ่งผู้สอนได้พยายามชี้แจงให้นักเรียนเห็นว่า การแข่งขันนั้นไม่ใช่การแข่งขันกับเพื่อน แต่เป็นการแข่งขันกับตัวเองเพื่อให้บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนด และรางวัลเป็นเพียงผลของความสำเร็จเท่านั้น ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียน ดังนั้นการจัดการกิจกรรมที่ใช้การแข่งขัน และการให้รางวัลจึงเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลการเรียนที่สูงขึ้นเป็นลำดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำวิธีการคิดไตร่ตรอง 3 นาที (Three - Minute Pause) ที่ได้พัฒนาขึ้นโดย เรย์มอนด์จอนส์ (Raymond Jones, อ้างถึงในทรงศรี สรณสถาพรและอัจฉราพร จันทพร, ออนไลน์) ซึ่งเป็นวิธีสอนที่มีการจัดแบ่งเวลาให้ผู้เรียนได้หยุดคิดวิเคราะห์ และพิจารณาไตร่ตรองความคิดอย่างรอบคอบ วิธีดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ กรมวิชาการ. (2545) ที่ระบุว่าสถานศึกษาควรพัฒนาการคิดไตร่ตรองให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพราะการคิดไตร่ตรองจะช่วยให้การคิดนั้นมีความรอบคอบ โดยครูต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถเชื่อมโยงความคิดที่เคยมีมาหรือกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันกับประสบการณ์และสิ่งที่คาดหวังไว้ ดังนั้นหากผู้เรียนได้ฝึกการคิดไตร่ตรองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจกับปัญหา และสามารถหาแนวทางแก้ไขและตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจากการที่ผู้วิจัยได้นำวิธีการคิดไตร่ตรอง 3 นาที มาประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าก่อนนักเรียนจะตอบหรือแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะมีการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบก่อนตอบเสมอ ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้คำตอบที่ถูกต้องและมีความมั่นใจในการตอบมากขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้นเป็นลำดับ และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาทีแต่ละกลุ่มให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มดังกล่าวมีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าคะแนนเฉลี่ย

ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (มาลา พานอังกาบ, 2550) ได้เปรียบเทียบเจตคติในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC กับการสอนตามคู่มือการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC มีเจตคติในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ภาวนา ดาวเรือง, 2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับงานวิจัยของ (แสนประเสริฐ ปานเนียม, 2552) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยแสดงว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีการฝึกเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายและมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมาชิกภายในกลุ่มมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งก่อให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น และช่วยให้ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่มเป็นการสร้างพลังในทางบวกและสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เพราะผู้ที่เรียนอ่อนกว่าก็จะไม่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือถูกทอดทิ้งและมีความมั่นใจในการตอบมากขึ้น เพราะมีเพื่อนสมาชิกที่เก่งกว่าคอยให้ความช่วยเหลือ สำหรับเพื่อนสมาชิกที่เรียนเก่งกว่า เมื่อให้ความช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ก็ยังทำให้ตนเองมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เห็นคุณค่าของตนเองและเกิดความภาคภูมิใจที่ตนมีส่วนช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและด้วยความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกในกลุ่ม หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้ว จะมีการนำคะแนนของสมาชิกภายในกลุ่มมาหาค่าเฉลี่ย หากกลุ่มใดที่ทำคะแนนเฉลี่ยได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะได้รับรางวัลและเกียรติบัตร และนั่นก็หมายถึงความสำเร็จร่วมกันของกลุ่มในการนำไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวย่อมส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างเจตคติที่ดีดังกล่าวของ (ทวี ท่อแก้วและอوبرม สนิทบาล, 2517) ที่กล่าวว่าทำให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่เรียนรู้ เห็นประโยชน์ของวิชาที่เรียนอย่างแท้จริง มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถ ย่อมส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ อันจะเป็นผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ครูควรศึกษาวิธีการและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที มาเป็นอย่างดี เพราะการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวยังเป็นเรื่องใหม่สำหรับนักเรียน ซึ่งระยะแรกนักเรียนอาจจะยังไม่คุ้นเคย ดังนั้น ครูควรให้เวลานักเรียนได้ปรับตัวโดยการเสริมแรง เช่น การให้กำลังใจ คำชมเชย หรือรางวัล ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน
- 2) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนครูควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาในการใช้เวลาเกินกำหนด
- 3) ครูต้องคอยเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ หรือผู้สังเกตการณ์ ตลอดจนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมให้ดี เพื่อให้การจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 4) ครูควรสะท้อนผลการปฏิบัติงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเองและของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ครูสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยครูควรกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับวุฒิภาวะและความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที เพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านอ่านและการเขียนควบคู่กันไป
- 2) ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานวิธีคิดไตร่ตรอง 3 นาที ไปปรับใช้กับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักการพื้นฐานการสอนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์อินเตอร์ คอร์ปอเรชั่น.
- ญาติา หอมเกษร. (2552). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้โดยรูปแบบ CIRC กับกลุ่มการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ทรงศรี สรณสถาพร และอัจฉราพร จันทรร. (2556). *กิจกรรมเสริมการอ่าน* (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2556. จาก <http://www.la.mahidol.ac.th>
- ทวี ท่อแก้ว และอภรม สนิทपाल. (2517). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โพธิ์สามต้นการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูลศรี กิจเฉลา. (2544). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาวนา ดาวเรือง. (2550). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มาลา พานอังกาบ. (2550). *การเปรียบเทียบผลการเรียนในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2545). *เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ*. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณเสนา. (2541). *การศึกษาคุณลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านลายมือและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *ทางสู่ความสำเร็จในการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา*. คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2556). *ผลการประเมินคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ปีการศึกษา 2555*. ปทุมธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.(2555). *ประกาศผลสอบ O-Net* (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ 27 มีนาคม จาก [http : //www.niets.or.th](http://www.niets.or.th)
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับ วิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุมาพร ทัดนุรักษ์. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.